

ډيورنډ، "ډيورنډ لاین" او امير عبدالرحمن خان

(د برتانيې د کسات لښکري)

د امير عبدالرحمن خان له ژوند ليک، تاج التواريخ، څخه دا خبره په غوڅه توگه جوتې ده چې نانځکه-لوبونکي او نانځکه دواړه د يوه بل پر عزایمو شکمن وو. له همدې کبله ده چې، د وخت له تيريدو سره، د برتانوي کلونياليزم واکدارانو له خوا د امير تعريف او پيژندنه په بدلېدو وه. د برتانوي هند د بهرنیو چارو وزير، مورټایمر ډيورنډ، په يوه وينا کې امير عبدالرحمن "سرټمبه او د ناباور وړ متحد" بلي.

د ۱۹ پيړۍ په وروستۍ لسيزه کې د برتانيا پر خلاف د افغانستان په هر گوټ کې د افغان ملت د پاڅون په اړه د يوه رپوټ په ترڅ کې، يو برتانوي افسر، ليفټيننټ ټي. پي ډوبل، ليکي چې "د افغانستان امير، له مور سره د انډيوالۍ له اظهار او ډيورنډ لاین سره-سره، په دې ناراميو کې لاس لري. درۍ مياشتې پخوا په ۱۸۹۷ کال کې امير دافغانستان هرې برخې ته خپل کسان استولي وو چې اولس د جهاد لپاره چمتو کاندې... نوموړي بيا اتيا زره توپک يې (چې په کابل کې د انگریزي ماهرانو تر لارښوونې لاندې جوړيدل) په دوه-عشاريه شپږ بيه [مالومه نه ده چې په "دوه روپۍ او شپږ آنې او يا په دوه شلینگه او شپږپنسه - ځکه چې په انگریزي متن کې 2/6 each ويل شوي] په سرحد کې پر خلکو پلورلي دي. د دې کار په کولو نوموړی له دې کبله توانېدلی چې له مور سره د هغه د انډيوالۍ د تضمین لپاره د سبسايدې په توگه ډېرې پيسې ورکوي." [ويکتوريا سکوفيلډ - ۱۰۷ مخ]

په هر حال، په هغه وخت کې يې "اوسپنيز امير" ته اړتيا لرله او له همدې کبله يې په خپل څنگ کې ساته. مگر کله چې "برتانوي راج" د افغانانو پر ضد "فارورډ پالیسي" بيا پيل کړه، نو له عبدالرحمن خان سره د "انډيوالۍ" نقاب يې څيرې شو. زړې پالیسي ته د پرنګې د بيا گرځيدو نښې هغه وخت څرګندې شوې کله چې کلونيالستي حاکمانو د خپلو پوځونو د خوځولو او اډه کولو په موخه په ختيځ او سهيلي افغان-خاوره کې د سرکونو او ريلګاډو په جوړولو لاس پورې کړ. د دې غزونو په منځ کې يو هم په بولان کنډو او په کوژک غره کې د تونلونو پرېکول وو. دا له کوټې تر چمن پورې په پنځوس ميله واټن کې بنا شوي وو. پدې هکله د خپلې غوسې او ناتوانۍ د بنودلو په ترڅ کې، امير عبدالرحمن خان په خپل ژوند ليک کې وايي چې: "د کوټې-چمن د ريلګاډي پټلې د يوې چرې په شان ده چې زما ځيگر څيري."

د امير او پرنګې واکمنو تر منځ د تاوتریخوالي بل لامل دا و چې عبدالرحمن خان د ملي مسایلو په هکله د گرد افغانستان له قومي اوقبايلي مشرانو سره سلا کولو ته دوام ورکاوه. امير دا خپل حق باله چې له هغو افغانانوسره، چې سيمي يې د گنډمک د توافق پر اساس برتانيا ته په کرایه ورکړ شوي وي، په تماس کې وي. پدې برخه کې په "لييز" ورکړ شويو ځمکو کوم محدوديت نه و لگيدلی اونه امير عبدالرحمن په کښې کوم منطق ليد.

د گندمک پوهاوی لیک په نهمه ماده کې ویل کېږي:

۹ ماده: د دواړو دولتونو ترمنځ د دوستۍ د اتحاد د نوي کېدلو په پام کې نیولو سره، چې [د دې پوهاوي لیک] د مخکنیو مادو په ترڅ کې تائید او خوندي شوی دی، د برتانيا حکومت د افغانستان او ملحقانو جلالتماب امیر ته د کندهار او جلال اباد ښارگوټي - له کرمي، پشین او سیپی پرته - د گردو هغو سیمو په ګډون چې دا اوس د برتانيا د پوځ په لاس کې دي بېرته ور سپاري. د افغانستان او ملحقانو جلالتماب امیر، له خپله لوري، موافقه کوي چې د کرمي، پشین او سیپی سیمې به، [له دې لاسوند] د مله [ضمیمه] پلان له حدودو سره سم، د برتانيا د حکومت تر حمایې او ادارې لاندې پاتې شي. د دې مانا دا ده چې نوموړې سیمې به د ګومارل [کرایه - Lease] شویو سیمو په توګه پېژندل کېږي او په داسې توګه به ورته نه کتل کېږي چې ګوندي هغه د افغانستان د سلطنت له پولو څخه د تل لپاره جلا شوي وي. د دغو سیمو عایدات به، د ادارې لګښتونو له اخیستلو وروسته، جلالتماب امیر ته ورکول کېږي. د برتانيا حکومت به د خيبر او مېچني کنډوونو کنترول، چې د پېښور او جلال اباد د ضلعو [سیمو] ترمنځ پراته دي - او له هغو ازادو قبایلو سره د اړیکو پر ګډون چې له دې کنډوونو سره سیده تعلق لري - هم تر خپل کنترول لاندې وساتي.

نو پدې توګه که څه هم چې امیر د خپل قدرت په مقابل کې د ګڼ-شمیر بغاوتونو په خپلو لګیا و، د کلونیالیزم پر خلاف یې مقاومت هڅاوه او ملاتړ یې کاوه. له همدې کبله و چې مورټایمر ډیورنډ، "ډیورنډ لاین" (چې نه په ډیفکټو اونه ډیجور بڼه وجود لري یواځې یوه خیالي کرښه ده) پر امیر تحمیل کړ ترڅو یې په هغو سیمو کې د "نفوذ ساحه"، چې پر نګي ته - د "نظم او قانون" د ساتلو په موخه، په کرایه [لیز] ورکړل شوي وي، محدوده کاندې.

دا پوهاوی لیک د "سل کلونو" لپاره د اټبار وړ و چې د هغې نښې له بشپړیدو وروسته بشپړه افغان-خاوره باید افغانانو ته ورسپارل شوي وای.

یواځې له افغانستان سره داسې پوهاوی لیک نه و شوی، بلکې دا د هغې زمانې د پر نګي دودیزه کرڼلاره وه. له تزارې روسیې سره د ۱۹۰۷ کال په کنوانسیون پسې، ایران هم د برتانيا او روسانو تر منځ د "نفوذ ساحو" په ترڅ کې ویشل شوی و. پدې هکله یې ترمنځ یو پوهاوی لیک لاسلیک شوی و چې پر بنسټ یې هغو "دوو زبرځواکونو" ایران د نفوذ پر دوو سیمو ویشله: سهیل یې د برتانيا د نفوذ سیمه؛ شمال یې د روسیې د نفوذ ساحه؛ او تر منځ یې یوه بېطرفه سیمه پرېښي وه چې په هکله یې "دواړو خواو ژمنه وکړه چې هلته به د ځانګړو ګټو غوښتنه نه کوي." د روسانو د نفوذ ساحه تر برتانوي نفوذ-سیمې څخه ستره وه، چې پکې تهران هم شامل و. خو په سهیل کې د برتانيا د نفوذ په ساحه کې تیل موجود وو، چې په هغه دم د اخراجولو په درشل کې وو!!

په ۱۸۹۷ کې د چین خاوره، هانکانګ، برتانيا په کرایه واخسته. پدې اړه پوهاوی لیک د "سل کاله" مودې لپاره د اټبار وړ و. له هغه وروسته باید هانکانګ چین ته ورسپارل شوی وای.

له نړیوالې دویمې جګړې وروسته برتانيا او روسیې، چې ایران یې مخامخ اشغال کړی و، په ایران کې له خپلو د "نفوذ سیمو" څخه ووتل او ایران بشپړ خوندي ایران ته ورسپارل شو.

د افغانستان په اړه لیکنې او کتابونه، اوسني او پخواني، چې زیات شمیر یې د برتانوي واکدارانو په لاس او یا تر لارښوونې لاندې لیکل شوي دي، له دوه مخیو او غولونوڅخه ډک دي. داسې وگړي یواځې د آلف کیرو پر څیر لیکوالانو ته محدود نه دي، چې د "پټان" تر نوم لاندې کتاب یې د پرنګي غولونې یو سمبول – د "بیل یې کره، ایل یې کره" یوه تیره وسیله او پنجابي پوځي-بیروکراسی ترې د "بایبل" کار اخلي. بلکې د نن ورځې برتانوي لیکوالان هم د دې چوکاټ بنده ګان دي. په ظاهري توګه دا کتابونه د حقایقو لوڅوونکي ښکاري، خو په واقعیت کې له استثنا پرته ګردو تکل کړی چې د امپریالیزم ستراتیژۍ منځنۍ موخې او له هغې نه راشاته پاتې عواقبو په هکله یې خورا کیلییز او غوره واقعیتونه پټ وساتي.

د پخواني کارګر ګوند د حکومت د بهرنیو چارو وزیر، ډیویډ میلاباند، د ۲۰۱۰ کال د اپریل پر لومړۍ نیټه یوه مقاله ولیکله. عنوان یې: "په افغانستان کې جګړه څنګه پای ته رسولی شو؟" د میلاباند مقاله، که څه هم لنډه، خو د پرنګي تفکر او دریځ (تکبر، بیرحمي، توکمیز تعصب، خپل ځان په حقه بلل) ښکارندویه ده. له همدې کبله دا به پر ځای اوموکه وي چې د نوموړي مقاله – د یوې کانډیډې بېلګې په توګه – تر شننې [تحلیل] لاندې ونيول شي.

ښاغلی میلاباند خپله مقاله پدې پیل کوي چې "نه برتانيا اونه هم امریکا په افغانستان کې جګړه پیل کړې ده. په ۱۹۹۰ کلونو کې د هغه هیواد د طالبانو حکومت القاعده ته خوندي ځای او ملاتړ ورکړل. افغانستان د سپتامبر د ۱۱ برید لپاره زانګو وګرځېد."

د میلاباند ادعا له حقایقو سره سره نه خوري. نوموړي تکل کړی چې واقعیتونه پټ کاندې. واقعیت دا دی چې:

(۱) - په افغانستان کې هاغه دم د طالبانو حکومت نه، بلکې د پاکستان له خوا د کینول شوي او برتانيا له خوا کانډید شوي "لویدیځ-پلوه" پروفیسور ربانی د کابل پر تخت ډډه وهلي وه.

(۲) - روهان گواناراتنا "په القاعده کې د ننه" کتاب په ۲۱ مخکې ليکي: "پداسې حال کې چې د آی اس آی له خوا ورپېژندل شوی او د سعودي ټولواکي کورنۍ له خوا تمویل، بن لادن د سي آی اي او ام آی-۶ خورا لور- بیه چوپړي و. "د أسامه بن لادن مذهبي مفکوره هغه وخت ډیره پیاوړې شوه کله چې د افغان- پاکستان په سرحدې سیمو کې اوسیده. [په اسلام اباد] کې یې - د عمر عبدالرحمن په شمول چې پاکستان ته په ۱۹۸۵ کال کې تللی و - له ګڼ شمیر مذهبي واکدارانو سره نږدې اړیکې لرل. که څه هم أسامه [په افغان جهاد کې] پوځي نه، بلکې مرستندوی رول لوباوه، خو د کمپاین په وروستیو پړاوونو کې یې په جګړه کې هم ونډه درلودله. یوه ځانګړې بیلګه یې پر جلال اباد د ۱۹۸۶ کال برید دی."

نو پدې توګه برتانوي ریاکاران، چې په تبجنه توګه یې دلیل وړاندې کاوه چې ګواکي پر افغانستان یې د ۲۰۰۱ کال د اکتوبر پر اوومه لږې کبله برید کړی و چې د القاعده زانګووه، له واقعیت سره سر نه خور. پر شواهدو ولاړ واقعیت دا و چې برتانیا د خپلې تاریخي پالیسي، "بېل یې کره، ایل یې کره"، د عملي کولو لپاره له مذهب د خورا تېرې او اغیزمنې چرې په توګه ګټه پورته کوله. واقعیت دا و چې د القاعده د نظريې لپاره "زانګو" تر دوه پېړیو څخه له زیاتې مودې د مخه د برتانوي راج په فابریکو کې جوړه شوی وه. او د یوویشتمی پېړۍ د القاعده د زیرولو زانګو، د برتانیا د "پوځي اډې" - یانې د "وېول-جناح پاکستان" - پلازمینه، پنجاب و.

"رسمي دريځونه او دلایل داسې څرګندوي چې ګني په ۱۹۴۷ کال کې د هند ویش یواځنی لار وه ترڅو د ناپخلاکیدونکو مذهبي اختلافاتو مخنیوی وکړل شي. خو د لارډ مونتباتین د مرستیال، سریلا، په لاس راټول شوي لاسوندونه دا جوتوي چې دا کار په منځني ختیځ کې د برتانوي امپریالیزم د ګټو خوندي ساتلو، یانې په هغه سیمه کې د تیلو چینی - او د هند سمندري سیمو ته یې د لارې درلودلو لپاره، هند ووېشل شو. د سریلا له خوا دا نوی لوڅ کړ شوی تاریخ، چې پرې پخوا سترګې پټې شوې وې، پر هغو پټو اسنادو ولاړ دی چې مونتباتین لیکلي او د هغه په کتابتون کې پراته دي. دا لاسوندونه د ګاندهي، جناح، مونتباتین، چرچل، اتلي، وېول، نهرو، اونورو په رول نوي رڼا اچولي ده. د برتانیا د کلونیل تاریخ د کیلییزو شیبو دا رادیکل بیا-ارزونه پخپله د خورا اهمیت وړ، او پر هغه سربېره د دې لپاره قانع کونکي دلایل وړاندې کوي چې د اسلامي تروریسم ریښې به، چې دا نن د نړۍ په اوږدو کې خپور دی، د هند په وېش کې پرتې وي."

د برتانیا امپریل ستراتیژي تل پرځای او په کې کوم بدلون نه دی راغلی: هغه دا چې پر نورو بېوزلو کاواکه اوبیواکه کړو هیوادونو پرغل کوي، ژوند یې تباه کړي، د ژوند او ژوندي پاتې کېدو له ټولو وسایلو یې بې برخې او بیا پر هغه اچوي چې د دوی د وحشت قربانیان دي. د هغو لسګونو ملیونه بیګناه انسانانو پر وژنو، معیوبولو او بېکور- اوره کولو په اړه، چې د خپلې پوځي اډې، پاکستان، د زیرولو په موخه د هند د څیرولو په پایله کې رامنځ ته شوي، د امپریالیزم واکدارانو په خورا بېرحمۍ پر هغه پر هندي ولس واچوله. وینستن چرچل، چې ددې سترووینو بیهولو د غوره لوبغاړو په ډله کې و، لیکي چې: "اوس خو لا د دې وحشت پیل دی ... داسې وحشت چې د یوه بل پر خلاف د سړي

د امپيریالیزم پر تاریخ د تبصرې په ترڅ کې، دیوید میلاباند په خپله مقاله کې لیکي چې: **"برتانیا په افغانستان کې د ۱۸۳۹ او ۱۹۱۹ کلونو تر منځ درې جګړې کړې. هره جګړه یې په برتانوي هند کې د خپل ځواک د ادې ساتلو او اقتصادي ګټو د خونديتوب لپاره کړې وه."** څومره متکبرانېه دریځ! نوموړی نه یواځې دا چې د سلګونه زره افغانانو د وینوتویول او هیواد وچارول یې موجه بلې، بلکې پر دې هم سترګې پټوي چې د هرې هغې جګړې او انګریزانو د ماتې په پایله کې یې افغانستان ته د کسات لښکري استولې. په ۱۸۳۹ کال لومړۍ جګړه او د پرنګي ماتې، په ۱۸۴۲ کال کې افغانان د برتانیا د انتقامي لښکرو ښکار شول چې په بهیر کې یې کابل په اور کې وسوځېد. په دویمه جګړه، په ۱۸۷۹ کال په میوند کې د پرنګي ماتې، په ۱۸۸۰ کال کې د برتانیا د کسات په لښکرو منته شوه. پدې موکه جنرال رابرتس ته لارښوونه شوې وه چې "ستا موخه باید د ترهې او دهشت پلې کول وي، او هغه باید بیله ځنډه او په ژوره توګه پلې کړي." جنرال رابرتس هم دا کار په خورا بشپړه توګه سر ته ورساوه. په ۱۹۱۹ کال د افغان-پرنګي دریمه جګړه او د پرنګي ماتې په بدل کې د افغانستان پاچا، امان الله، په ۱۹۲۹ کال کې تاج او تخت له لاسه ورکړ. د برتانیا-امریکا پر لاس پر افغانانو د ۱۹۷۹ - ۱۹۸۹ روس-افغان جګړه، په ۱۹۹۳ کې پر افغانانو د پنجشیر "مافیا" د اپارتاید رژیم د تپلو په ترڅ کې له افغان ملت څخه انتقام واخستل شو او د جنرال رابرتس پر پله د پښو ایښودلو پر لار د آی اس آی هغه شعار چې "کابل باید وسوځي" عملي کړل شو. او د ۲۰۰۱ کال د یرغل (د افغان-پرنګي پنځمه جګړه) په پایله کې یو ځل بیا د افغان ملت برخلیک هغو برتانوي روزلو لاسپوڅو - د پنجشیر مافیا هماغه سړي وژونکو او جانیانو ته وروسپارل شو. او د دې لیکنې پر مهال د برتانیا د کسات لښکري - د "خپل ځواک ادې"، د وپول/مونډیاتین/جناح پاکستان - د خوندي ساتلو لپاره د افغانانو په قتل او ډلوژنو بوختي دي.

د شوروي امپراتورۍ له نړیدو سره، لویدیځ په سره جګړه کې ځان سوېمن وګاڼه. د دې سوبې ادعا د ضیا پر لاس د افغانانو د وژلو، معیوبولو، بېکوره کولو په ژوند او مرګ ورکو افغانانو د قربانیو په نتیجه کې وشوه. د ملیونونو افغان لونیو زامنو اوبسکې او وینې وبهېدلې؛ افغان هیواد اود افغانانو اور او نغري په بشپړه توګه تالا او نابود شول. ګرد "فاتحان" لارل. اسامه بن لادن هم د هغوی په ډله کې و. خو یو څه وروسته، کله چې یې د خپلو غربي او غرب-مشربه لاسپوڅو پر وړاندې نافرمانی وکړه، پر بن لادن ځمکه اور وګرځول شوه او له یوه ځایه بل ځای ته په تېښته مجبور کړل شو. په نتیجه کې نوموړی د امریکا تر فشار لاندې له سودان څخه، چیرې چې د سعودي شهزادګانو له خوا شړل شوی و، وتلو ته وتړل شو. "له خپلې ډلې سره یوځای، بن لادن د کډه کولو لپاره محدود انتخاب درلود: پاکستان یا افغانستان. افغانستان یې خوښ کړ او د ۱۹۹۶ کال د مې په میاشت کې هلته لار." ایا ولې بن لادن د پاکستان پر ځای، افغانستان غوره وباله؟ دا ځکه چې د پاکستان پوځي-بیروکراسۍ او د هغه

روهان گونارتنا ليکي چې د "کيني-ميني-خدمات" تر پوښ لاندې، د اسامه خواکمن او اتباري انډيوال، ابو زبيده، په پاکستان کې د القاعده عمليات اداره کول اود هغو په اړه يې ده ته معلومات ورکول. کله چې اسامه - د خپلو دريو ښځو اوگن شمير کوچنيانو سره يو ځای - افغانستان ته ورسېد، نو له زبيده سره يې اړيکي لا نور هم نږدې شول. ابو زبيده دا مهال، له اسلامي نادولتي سازمانونو سره پر اړيکو سربيره، د هغو استخدام شويو وگړيو د لارښوونې دنده هم پر غاړه درلودله چې افغانستان ته استول کيدل. په اسيا کې له اسلامي ترهگرو ډلو او سياسي احزابو سره يې هم اړيکي ساتل. " (۹۳ مخ)

ډيويد ميلاباند په خپله مقاله کې په ژوره غوسه د کرزی پر مشرتابه نيکه کوي. د دې غندنې په ترڅ کې، د برتانيا د بهرنيو چارو د هغه مهال وزير، وايي چې: "د کرزی په مشرۍ، افغان حکومت د خپلو خلکو له خوا، د خواکمنو جنايتکارانو، جگړه سالارانو او نړيوالې ټولني له خوا له متضادو غوښتنو سره مخامخ دی. خو په نوموړي کې د حکومت کولو ظرفيت نشته." پدې نيکه کې ښاغلی ميلاباند پر سمه او رښتینو دی. خو د کوم مرکزي اصل د لوڅولو په هکله، چې پرې نوموړی خوله پټوي دا دی چې بيا هم همدا برتانيا وه اوده چې همدا "جگړه سالاران" او "فاسد مامورين" - يانې د پنجشير "مافيا" يې روزل، روزي او تر وزر لاندې يې خوندي ساتي. او همدا "مافيا" ده چې کرزی يې تر محاصري لاندې دی. له پاکستاني پوځي-بيروکراسۍ سره په ټپاني کې، د برتانيا د حکومت له خوا د منل شوي پالیسۍ پر بنسټ، همدا مافيا خواکونه دي چې "خانگري امنيتي شرکتونه" ور سپارل شوي او پر افغان وژنه بوخت دي. د دې امنيتي شرکتونو يو خورا مهم د "کيني-ميني-خدمات" په نوم يو برتانوي شرکت دی. دا شرکت له هغو اجورتي قاتلانو څخه جوړ دی چې په ۱۹۵۰ کلونو کې د کينيا په خونړيو جگړو کې د برتانيا لپاره جنگيدل. د پخوانيو اس اي اس [پرنګي خاصوخواکونو] په مشرۍ، کيني-ميني-خدماتو يوه شمير کوچنيو افغان کوماندو واحدونو ته روزنه ورکړي. دا روزنه په سعودي عربستان او عمان کې د ام آی-۵ او سي آی اي په اډو کې ورکول کيده. دا اډې بيا وروسته - په ۱۹۸۷ کال - پاکستان ته د الوتنو لپاره د تيل اخستلو او تمخايونو لپاره په کارېدلې... " کله چې له افغانستان څخه په [۱۹۸۹ کال] د روسانو وتل يقيني او په ژنيو کې خبرې مخ پر وړاندې روانې وې، د "کيني-ميني-خدماتوله خوا سي آی اي ته يوسري وړانديز واستول شو چې د پخوانيو اس اي اس روزونکو يوه کوچنۍ ډله دې افغانستان ته واستول شي چې په "تخريب، سبوتاژ، څارگرۍ ... کې باغيان وروزي." د اس اي اس يو افسر، چې پدې اجنسی کې يې "درويشت کاله کاري تجربه" لرله، دا خبره لوڅوي چې دی پخپله "د پخوانيو اس اي اس عسکرو په ډله کې و" چې په سکاټلنډ او د انگلستان په شمال کې يې په ۱۹۸۳ کال يو شمير کشر کومندانان د روزني لپاره غوره کړل. " [مروزي چاري - ۱۴۳ مخ]. د احمدشاه مسعود مشر ورور، چې د برتانوي جاسوسي دستگاه، ام آی-۶ سره يې د مسعود د اړيکوال چې دنده سرته رسوله، وايي چې "موږ له برتانويانو سره نږدې اړيکي دلودلي. درته ويلی شم چې [د نهه کلونوپه بهير کې] ما څوارلس ځله برتانيا ته د مرستي غوښتنې لپاره سفر وکړ. هغوی له موږ سره ښه مرسته کوله. خورا خاص وسايل يې راکول. موږ ته يې - د

د برتانيا حكومت د حامد كرزى د كركتر، تهذيب، خولى او چينې ژوره ستاينه كوله. پرې خورا مين و. خو پدې وروستيو كې، څرگندېږي چې مرغ [طالع] يې بدل شوى وي. اوس پسي ويل كېږي چې هغه په "دماغي ناروغۍ اخته، او پر چرسو معتاد دى." نو ايا څه پيښه شوه؟ ولې يې طالع بدلې شوي؟ ايا په څه ناڅه ډول كرزى د پرنګي كلونيا ليزم په لكۍ ختلى او درډولې يې ده؟ د پرنګي په زرادكوت كې داسې ګرځېدنې بې سابقې نه دي. په ۱۸۷۹ كال كې د افغانستان ريفورميسټ امير، شيرعلی خان، كه څه هم پر برتانوي راج ډېر ګران نه و، خو زغامه يې. خو كله چې نوموړي امير ځان يوڅه خپلواك وښود، نو هغه هم "نيمه وحشي او نيمه ليونى" وبللى شو. برتانيا يې پر هيواد يرغل وكړ او په پايله كې يې امير شيرعلی ژوند له لاسه ورکړ او پر افغانانو يعقوب خان اود گندمك پوهاوى ليكوتيل شول. مگر دا مهال خو انګريزان په كابل كې دي، نو يواځنى كوم ګام كه پورته كولاى شي، هغه به پر ارګ ورختل وي!!

په بڼ كې د ستمې انتلاف "مافيا" د مشرۍ خبره پخپله د حامد كرزى غوراوى نه و. كرزى پخپله د ۲۰۰۱ كال د دسامبر د مياشتې په بڼ كانفرنس كې د "منځمهاله ادارې" د مشر په توګه خبر نه لاره. نوموړى پدې خبره هغه وخت خبر شو چې د بي بي سي خبريالي، ليز دوشيت، په تليفون كې ورته وويل. د تعجب خبره دا وه چې نوموړى د پنجشير مافيا، آى اس آى، ايران او اروپايانو، ګردو، شريك انتخاب و. نو ولې؟ ايا د دې نادودې شا ته كومه پټه اجندا موجوده وه؟!

هو! كرزى له دې كبله غوره شوى و چې د افغانستان د پخواني پاچا، محمد ظاهرشاه، رول چې پر شاوخوا يې افغانان راټولېدلى او د جګړې او غميزې په پايله به منتج شوى واى، سبوتاژ كړل شي. د بڼ په كانفرنس كې دامريكا استازى، جېمز ډابينز، ليكي چې: "د نړيوالې ټولني د استازو په منځ كې د حامد كرزى د ټاكلو په هكله بشپړ توافق موجود و. د دې توافق په جوړولو كې ما هيڅ رول نه درلود. بلكې په بشپړه مانا، كله چې مي د هغې مياشتې په بهير كې، د پاكستاني، هندي، ايراني، روسي، تركي او اروپايي د بهرنيو چارو له استازوسره ليدنه كېدله، له پوښتنې پرته به يو نوم يادېده: حامد كرزى. د كرزى دنوماندى په اړه د نړيوالې ټولني توافق د ډاكټر عبدالله فعاليت و. د نوموړي د كانديدۍ په اړه له ما سره پر خبرو سربيره، عبدالله [د پيټر ګالبريت قهرمان] دا سلا د روسانو، هنديانو، ايرانيانو، تركانو او بيلابيلو اروپايي هيوادونو په ككرو كې هم ورڅخولي وه." [ډابينز - ۸۹ مخ]

هيله ده ښاغلى ميلاباند به پدې دوه-مخۍ كې د برتانيا د حكومت پر ونډه رڼا واچوي؟

پداسې حال كې چې د افغان ملت كينه كېن غليم په خپله ليكنه كې افغانان د يوې ګېډۍ نامتمندو "قبائلو" په توګه انځوروي او افغانستان د "ترهګرۍ زانګو" بلي، ډيويد ميلاباند، ليكي چې "پاكستان د يو سل اويا مليونه وګړيو هيواد دى. دروي وسله لري. نو پاكستان به هغه ډول چال-چلند كوي چې پر اند يې د هغه له ملي ګټو سره سم وي. له افغانستان سره [د پاكستان]

وروستي ۳۵ کلونه د دی واقعیت ز غرده بیلگه ده.

او هو! دا واقعیت لري چې پاکستان د "۱۷۰مليون وگړيو" هیواد دی. خو کوم څه چې د برتانيا د بهرنیو چارو پخوانی وزیر یی پتول غواړي، هغه دا ده چې پاکستان د یوسل اویا ملیونو بیلابیلو ملتونو - پنجابیانو، پښتنو، بلوڅو، سندھیانو اوسرایکانو - هیواد دی چې د پیړیو په اوږدو کې د برتانوي امپریالیزم تر وسپنیزو منگولو اود وروستیو شپیتوکلو په بهیر کې د "پاک-پوځ اوبیروکراسی" تر ترهگر استبداد لاندې ځکیروي کوي. د دویم ټکي، یانې د مزدور "پاک-پوځ" په لاس کې د "نروي وسلو" په هکله، چې - له پرنگي تفکر سره سم یی - میلانډ په نغبتی توگه د تهدید په توگه استعمالوي او داسي پیغام ورکوي چې که افغان ملت ورته د بندگی سجده ونکړي نو "نروي بمونه" به پرې واوروي! پدې اړه باید وویل شي چې افغان ملت د بیلابیلو زمانو قاتلانو وژلی او وژني یی، اودا دم به هم کومه استثنا نه وي.

میلانډ د ملیونونو افغانانو د مرگ، ژوبلي اوتري تم-کیدوپر بیه سره جگړه "وگټله". په پایله کې یی د یو گڼ شمیر ملتونو هیلې او ارمانونه پوره شول. ختیزه اروپا ازاده شوه. د برلین دیوال ونړید، المان متحد شو. د افغانستان شمالي گاونډیان، چې گرد د میلانډ د "لویې لوبې" قربانیان وو، هم ازاد شول. خو یواځې افغان ملت، د مونټباتین پاکستان او "برتانيا د ملي امنیت اوملي گټو د ساتلو په خاطر" په خپلو وینو او اوبنو کې لاهو کرل شو او پکې لمبول کیري.

دلته غواړم د دیوید میلانډ مغرورانو وجدان ته رجوع وکړم چې پر پورتنیو حقایقو یو ځل بیا- نظر وکړي او قضاوت وکړي چې د عدم تشدد د ستر پالندوی او په پرنگي او پاکستانی جیلونو کې د همداتي فخر افغان، باچاخان، په وینا "پښتنو څه گناه کړي ده چې د تاریخ له پانو یی د ورکیدوتکل روان دی؛ له خپلي خاوري محروم او د نابودی کندي ته ورتیلوهل کیري. په پیړیو یی سوله نه ده لیدلي. پرله پسې توگه بمونه پرې اوریري، جگړه او پلوژنه یی په برخه ده. خاوره او وطن یی دجگړې او امپریالستي ځواکونو د روزني ډگر دی... د ژوند له هر ضرورت څخه محروم شوي. په زرگونو-زرگونو یی د پخوانیو استبدادگرو په لاس قتل شوي. اود برتانيا اوپاکستاني ظلمونوپه نتیجه کې په لکونو پښتانه، چې په اسيا کې به یو ځواکمن ملت او د بشري داعیې په خدمت کې وای، له یوه بل څخه بېل او ځېل شوي دي. زما تکل د دي ناعدالتی پر خلاف مبارزه ده."

که د بناغلي ډيويد ميلاباند زړه پدې کړبنو کې نغښتی درد، ساندي او واويلا ونه دردوي، نو د سولي هڅې به يې بيله خو سطحي شعارونو بل څه نه اوکومه لاسته راوړنه به ونه لري.

اوس پخپله د افغان ملت لپاره اړينه ده پدې خبره سر خلاص کړي چې هماغه برتانيا، چې يوه نيمه پېړۍ يې د افغان ملت لوني-زامن وژلي، شل شوت او بيکوره کړي، اوس بيا پر افغان خاوره د هماغې موخي د دوام لپاره گونډې وهلي دي. پدې کار کې د استبداد او ناعدالتي دا مور د "خپلو سيمييزو خوبولو اجنتانو" او د "مرستندويه کارکونکو، نادولتي ادارو، ژورنالستانو، سوله جوړونکو او ماهرانو" تر نقاب لاندې د زرگونو برتانوي جاسوسانو له خوا ملاتړ کيږي. د پرنګي فلسفې پر اند، "له تکاملي اصل سره سم، قوي ژوندی پاتې کېږي او کمزوری نابوديږي." نو د ځنګل د دې قانون پر بنا به، زموږ په سيمه کې دا روانه وضع، روانه وي او ورته د پای ټکي له اېښودلو پرته به پای ته ونه رسيږي. له همدې کبله له مو تر اباسن پورې د هر افغان، بنځي اونارينه، سپېڅلي وظيفه ده چې د قرباني لپاره ځان تيار اوخپل برخليک په خپل لاس وټاکي.

او له دې پرته به پر بل هيڅ څه قانع نه شي!

ان شا الله تعالی.

يا ربه توفيق!

زرمالوال

غلام محمد